

[Kim Behnke]

demokratiet, eller sagt på en anden måde: Socialdemokratiet har været med til at føre det, hr. Jes Lunde betragter som ekstrem højrepolitik, og det er klart, at hvis hr. Jes Lunde positionerer sig selv ideologisk sådan, at Socialdemokratiet er et ekstremt højreparti, så er vi ovre i Cubas og Fidel Castros vakuum i forhold til den politiske udvikling, men hr. Jes Lunde skulle dog ærlig talt erkende realiteterne: vi lever i en postmarxistisk verden.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

I hele denne debat er det, som om hr. Kim Behnke glemmer, hvem det er, der har sat regeringen på taburetterne, og hvem det er, der sikrer, at regeringen fortsat sidder på taburetterne. Bare sådan for at hr. Kim Behnke ikke skal komme helt langt væk fra virkeligheden, vil jeg sige, at det er Fremskridtspartiet og ikke Socialdemokratiet. Jeg synes næsten, at hr. Jes Lunde var forsigtig i sine udtalelser, da han sagde, at hvis ikke regeringen er parat til det, må vi skifte regering, og det er Socialdemokratiet parat til under alle forhold.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det sidste skal i hvert fald ikke skille os. Min slutbemærkning var, at jeg synes, vi skulle fælde regeringen og hellere i dag end i morgen. Hvis vi i fællesskab kan stramme den formulering yderligere, har jeg ingen problemer med det.

Hr. Kim Behnke mente, at alle de forslag, som SF nu stiller om en indsats mod arbejdsløsheden, er udtryk for en gammeldags marxistisk tankegang, som alle har opgivet alle vegne. Jeg må leve med, at hr. Kim Behnke har det syn på sagen; det ville han nok have, uanset hvad SF sagde heroppefra, for jeg tror, han er ret uanfægtet af indholdet.

Men en ting, som det måske kan være lidt interessant at hæfte sig ved, er, at vi nu har fået typebestemt ADAM lidt mere. ADAM er nemlig marxist, viser det sig, for regeringens økonomiske model, som ellers har været på 10 års borgerlig omskoling, hvor man har gjort alt, hvad man kunne for at rette den til i monetaristisk retning, spiller stadig væk ud med bilag til os, som viser, at lige præcis de ting, som SF

foreslår, er dem, der virker. Den måde, man får den største effekt på arbejdsløsheden, er ved at løse offentlige serviceopgaver, ved at sætte mere uddannelse i gang og ved at fremrykke nogle investeringer. Det belaster betalingsbalancen meget beskedent, og gør man det på den rigtige måde, kan man oven i købet få en bedre situation for statsfinanserne ud af det. Det er, hvad beregningerne fra ADAM viser os, så hr. Kim Behnke må leve med, at ADAM i hr. Kim Behnkes egen fantasiverden, som har et eller andet at gøre med Cuba, Castro og gamle fjendebilleder, er marxist, men jeg tror, det siger mere om hr. Kim Behnkes verden end om regeringens.

Angående bemærkningerne til Socialdemokratiet om, at de skulle være medansvarlige for det, jeg kaldte den aggressive højrepolitik, må jeg sige, at det kan jeg da ikke se. Det, jeg karakteriserede som en aggressiv højrepolitik, var regeringens finanslovudspil for 1993, det, regeringen gerne ville gennemføre, hvis den havde flertal i Folketinget. Så ville regeringen gerne skære 3,3 mia. kr. ned på ydelserne til de dårligst stillede i Danmark, og den ville gerne gennemføre en finanslov, der var strammere end i 1992, og som ville øge arbejdsløsheden i de kommende år. Det kalder jeg en aggressiv højrepolitik, men det har jeg ikke hørt Socialdemokratiet gå ind for, og jeg er helt sikker på, at den dag, vi skal til at skabe et regeringsgrundlag, er det ikke sådan noget, der kommer med i det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Så fik vi oven i købet også sat tal på, hvad værdien af en aggressiv højrepolitik er, nemlig 3 mia. kr. Socialdemokratiet er tilfreds, bare disse såkaldte besparelser på finansloven bliver fjernet, så det er altså 3-4 mia. kr., der skal til for at ændre det fra at være aggressiv højrepolitik til at blive spiseligt for Socialdemokraterne. Det er dér, hr. Jes Lundes verdensbillede kikser. Det er mange år siden, vi har erklæret, at ADAM er socialist, for det er ikke andet end en matematisk formel – det ved hr. Jes Lunde bedre end så mange andre – og så regner man baglæns. Man spørger: Hvad vil vi have som facit? Så finder man ud af, hvilke knapper man skal trykke på henne ved indgangen for at få det facit, og det er ingen kunst.